Analiza techniczna

Głównymi podejściami stosowanymi przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych są analiza fundamentalna, portfelowa i techniczna. Analiza fundamentalna próbuje odpowiedzieć na pytanie, które walory należy wybrać jako przedmiot inwestycji, na podstawie informacji o sytuacji emitenta, trendach makroekonomicznych i sytuacji na rynkach światowych. Analiza portfelowa zajmuje się relacjami pomiędzy ryzykiem a poziomem zwrotu i służy do takiego dobierania składu portfela inwestycyjnego, by minimalizować ryzyko przy zakładanym zwrocie lub maksymalizować zwrot przy dopuszczalnym ryzyku. Analiza techniczna bada przeszłe zachowanie kursu i wolumenu, by ustalić przyszłe tendencje. O ile analizę fundamentalną i portfelową uznaje się za narzędzia inwestowania średnio i długookresowego, o tyle analiza techniczna uznawana jest za narzędzie uniwersalne, nadająca się właściwie do zastosowania w dowolnym wymiarze czasowym.

Metody te wskazują zwykle na zakup lub sprzedaż różnych papierów w odmiennych momentach, przez co zachowanie stosujących różne podejścia inwestorów zazwyczaj się różnią.

Tabela 15. Zachowanie grup inwestorów stosujących różne narzędzia analityczne w poszczególnych fazach hossy

Źródło: M. Czekała; Analiza fundamentalna i techniczna; Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu; Wrocław 1997, s. 14.

Początki analizy technicznej wywodzą się z prób przewidywania cen na rynku ryżu w XVII- wiecznej Japonii. Według J.J. Murphy’ego [J.J. Murphy; Analiza techniczna; WIG Press; Warszawa 1995, s. 1] „analiza techniczna to badanie zachowań rynku, przede wszystkim przy użyciu wykresów, którego celem jest przewidywanie przyszłych trendów cenowych”. Analityk

obserwuje przy tym ceny, wolumen i ilość otwartych kontraktów.

Według M.J. Pringa, „analiza techniczna jest sztuką przewidywania zmian trendów cenowych, zanim trendy te ulegną odwróceniu” [Analizator Giełdowy; praca zbiorowa; INCARD s.c.; Wrocław 1994, s. 8].

Analiza techniczna opiera się na trzech podstawowych [J.J. Murphy; Analiza techniczna; WIG Press; Warszawa 1995, s. 2]:

1. rynek dyskontuje wszystko

2. ceny podlegają trendom

3. historia się powtarza

Pierwsza przesłanka mówi nam, że rynek w pełni dyskontuje wszelkie informacje mogące mieć wpływ na kurs akcji, z czego wynika, że badanie samych cen jest podejściem samowystarczalnym. Druga przesłanka dotyczy trendu, jednego z podstawowych pojęć analizy technicznej. Głosi ona, że kursy poruszają się w trendach, a zadaniem analizy technicznej jest wychwytywanie ich zmian. Trzecia przesłanka dotyczy psychologii rynków i zakłada, że w warunkach zbliżonych do przeszłych, sytuacja rynkowa będzie kształtować się podobnie.

Trzy główne pytania, na które stara się znaleźć odpowiedź każdy inwestor:

1. co kupić?

2. kiedy kupić?

3. kiedy sprzedać?

O ile analitycy fundamentalni, w poszukiwaniu odpowiedzi na powyższe pytania, starają się interpretować dane o sytuacji spółki, jej pozycji finansowej, szansach nowo wprowadzanych produktów itd., analitycy techniczni koncentrują się na

wpływie tych informacji na zachowanie inwestorów. Ich nie interesuje sama informacja, lecz jej skutek, którego wyrazem są zmiany w wycenie papieru i wahania obrotów.

Dzięki znacznej elastyczności, przejawiającej się w możliwości dostosowania narzędzi analizy technicznej do dowolnych rynków i wymiaru czasowego, analizę techniczną stosuje się powszechnie zarówno na rynkach akcji, obligacji, walut, giełdach towarowych itd.

Analiza techniczna dzieli się na jakościową, polegającą na analizie formacji kształtujących się na wykresach kursów oraz ilościową, polegającą na wyznaczaniu momentów kupna i sprzedaży, na podstawie sygnałów generowanych przez wskaźniki techniczne.

W chwili obecnej, w użyciu znajdują się setki wskaźników technicznych. Ch. J. Kaplan [Ch.J. Kaplan; Equity Analytics Ltd.; http://www.e-analytics.com/] podaje nawet, że każdego dnia tworzony jest co najmniej jeden nowy wskaźnik. Większość z nich nie ma jednak większego praktycznego znaczenia. Co ciekawsze, z doświadczeń Equity Analytics Ltd. wynika, że włączenie nawet skutecznego wskaźnika do systemu inwestycyjnego wcale nie musi oznaczać podniesienia jego efektywności. Firma ta przeprowadziła testy wielu opublikowanych systemów inwestycyjnych i stwierdziła, że żaden z nich nie działał prawidłowo. Jedyne systemy inwestycyjne, które sprawują się poprawnie to, według Equity Analytics Ltd., złożone metody oparte o arbitraż i instrumenty pochodne, dość trudne do naśladowania przez przeciętnego inwestora.

Według A. Eldera [A. Elder; Zawód inwestor giełdowy. Psychologia rynków, taktyka inwestycyjna, zarządzanie portfelem; Dom Wydawniczy ABC; Warszawa 1998, s. 147], „zawodowcy” dzielą wskaźniki na trzy grupy:

Tabela 16. Podział wskaźników wg A. Eldera

Źródło: A. Elder; Zawód inwestor giełdowy. Psychologia rynków, taktyka inwestycyjna, zarządzanie portfelem; Dom Wydawniczy ABC; Warszawa 1998, s. 147.

Znajomość analizy technicznej zaleca się także „fundamentalistom”, którzy powinni wybierać moment zakupu wybranych przez siebie walorów dopiero po zapoznaniu się z sytuacją techniczną, choćby po to, by wykorzystać ruchy cenowe generowane przez „techników”.

Ilościowa analiza techniczna dobrze nadaje się do tworzenia komputerowych systemów inwestycyjnych, ze względu na względną jednoznaczność zasad nią rządzących. Jak podaje A. Elder [Tamże, s. 142], „skomputeryzowana analiza techniczna jest bardziej obiektywna od klasycznej analizy wykresów. Można dyskutować, czy na wykresie powstała formacja *głowy i ramion*, ale nie ma argumentu, który podważyłby kierunek wskaźnika. Jeżeli wskaźnik jest skierowany w górę, niezaprzeczalnie zwyżkuje, jeśli w dół, bezsprzecznie zniżkuje.” Niemniej jednak, nieco dalej w jego książce możemy znaleźć następujące zdanie [Tamże, s. 146]: „Kłopot ze wskaźnikami polega na tym, że ich sygnały często przeczą sobie wzajemnie. Niektóre z nich funkcjonują lepiej w trendach, inne – gdy rynek jest płaski. Pewne wskaźniki dobrze nadają się do wychwycenia punktów zwrotnych, a kolejne do śledzenia trendu”.

Jak wskazują przeprowadzone przeze mnie testy, sygnały tego samego rodzaju, generowane przez różne wskaźniki, zbyt często nie pokrywają się, co stanowiłoby ich wzajemne potwierdzenie.

Zmusza to inwestora do podejmowania arbitralnych decyzji, czasami przy sprzecznych sygnałach.

W dalszej części tego rozdziału, omówione zostaną najczęściej stosowane wskaźniki techniczne, z których większość została wykorzystana do badań optymalizacyjnych, przeprowadzonych za pomocą systemu MAG.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę pisanie prac - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.